

Sygn. akt. III W 2737/15

POSTANOWIENIE

Dnia 02 marca 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W. III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Balcerzak-Danilewicz

Protokolant: -----

bez udziału stron

po rozpoznaniu w sprawie M. M.

obwinionego o czyn z art. 92 § 1 k.w.

wniosku obrońcy obwinionego M. M. o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie wyroku zaocznego z dnia 01 czerwca 2016 roku

postanawia:

I. na podstawie art. 126 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. przywrócić obrońcy obwinionego M. M. adw. P. M. termin do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie wyroku zaocznego z dnia 01 czerwca 2016 roku w sprawie III W 2737/15;

II. na podstawie art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. uznać, że braki wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku zaocznego z dnia 01 czerwca 2016 roku zostały przez obrońcę obwinionego uzupełnione w terminie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 09 stycznia 2017 roku obrońca obwinionego M. M. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku zaocznego z dnia 01 czerwca 2016 roku poprzez określenie, stosownie do treści art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w., czy wniosek dotyczy całości wyroku, czy też jedynie rozstrzygnięcia o karze lub innych konsekwencjach prawnych albowiem pismo nie odpowiadało wymogom formalnym – w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zarządzenia pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny.

W dniu 01 marca 2017 roku wpłynęło do tut. Sądu, złożone na biurze podawczym, pismo obrońcy obwinionego M. M. adw. P. M., zawierające wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie wyroku zaocznego oraz złożone zostało pismo z uzupełnieniem tych braków.

Obrońca podniósł, że do dnia 24 lutego 2017 roku przebywał na pooperacyjnym zwolnieniu lekarskim i z uwagi na zły stan zdrowia nie dokonał czynności w zakreślonym terminie.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy obwinionego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie wyroku zaocznego z dnia 01 czerwca 2016 roku w sprawie III W 2737/15 zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w. jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu, dopełniając jednocześnie czynności, która miała być w terminie wykonana.

Obrońca podnosi, że zwolnienie lekarskie ustało z dniem 24 lutego 2017 roku, zatem wnosząc w dniu 01 marca 2017 roku wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie wyroku zaocznego oraz składając pismo uzupełniające braki, uczynił zadość wymogom z art. 126 § 1 k.p.k.

Zauważyć zatem należy, że w doktrynie i orzecznictwie od dawna zgodnie przyjmuje się, że niedotrzymanie terminu zawitego przez obrońcę jest przyczyną niezależną od oskarżonego, uzasadniającą przywrócenie jego osobie tego terminu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1974r., sygn. akt: II Kz 220/73, OSNKW 1974, nr 3, poz. 5, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2008r., sygn. akt: VKK 448/07, Biul. PK 2008/2/51; Prok. i Pr - wkł. 2009/1/17).

Jednocześnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 maja 2012 roku, sygn. akt III KK 87/12, opublikowanym w Biul. PK 2012/5/22 stwierdził, że uchybienie terminowi zawitemu, leżące po stronie obrońcy, nie może obciążać oskarżonego (skazanego) i szkodzić jego interesowi procesowemu, gdyż jest to przyczyna od strony niezależna w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k., nawet jeżeli wniosek o przywrócenie terminu wnosi w imieniu oskarżonego obrońca, który terminowi pierwotnie uchybił.

Ponadto, jak podkreślił to Sąd Apelacyjny w (...), w postanowieniu z dnia 14 maja 2015 roku, sygn. akt II AKz 164/15, opublikowanym w KZS 2015/5/73, zaniechania obrońcy w dochowaniu terminu zawitego, jako niezależne od oskarżonego uzasadniają przywrócenie terminu (art. 126 § 1 k.p.k.) i to także, gdy obrońca nie udowodnił okoliczności, które jakoby spowodowały to zaniechanie, więc także gdyby zaniechanie było następstwem działania celowego. Gdyby postąpić inaczej, naruszone zostałyby prawo oskarżonego do obrony, prawo konstytucyjne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd postanowił jak na wstępie.